

Overweging 14-05-2015 Hemelvaart

n.a.v. Hand. 1,1-11 en Mt. 28, 16-20

Welkom.

Al heeft Hij ons verlaten,
Hij laat ons nooit alleen
zong het koor.

Daarmee is het thema van vandaag gezet. Wij vieren de Hemelvaart van de Heer.

U weet, het verhaal is geen reportage. Het drukt uit wat in feite een niet waarneembaar mysterie is, nl. hoe Jezus na het volbrengen van zijn zending op aarde

voorgoed opgenomen werd in de glorie van de Vader als overwinnaar op het kwaad.

Maar Hij laat ons niet verweest achter. Dit staat ook in de korte evangelietekst: "Weet wel, Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voleindig van de wereld."

Dus ook vandaag, hier. Wij zijn hier ook gekomen om Hem te ontmoeten. En Hij is niet alleen hier vandaag bij ons in de viering, maar iedere dag. Maar dit is wel een bijzonder moment waar wij Hem samen begroeten, naar Hem luisteren en met Hem aan tafel gaan.

Hij zei nog meer bij zijn afscheid: "Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde". Wat zou Hij daarmee bedoeld hebben? "Macht" is nl. nogal een omstreden woord. Ik wil daar graag met u over nadenken.

Ik wens u een mooie viering.

Overweging.

"Mij is alle macht gegeven". De zending die Jezus van de Vader had ontvangen was erop gericht het koninkrijk Gods te vestigen. Daarom leerde Hij ons bidden: "Uw Rijk kome." Jezus kwam dus de heerschappij van God vestigen. God wil heersen op aarde. Hij wil macht uitoefenen. Nu is macht voor veel mensen een vies woord. Zij zien het machtsmisbruik waardoor mensen onderdrukt en uitgebuit worden. Dat gebeurt telkens weer. Anderzijds is macht ook iets goeds, iets noodzakelijks om een land, een volk te kunnen besturen. Maar daar kleven ook vaak nog onaangename kanten aan, want een regering kan het niet iedereen naar de zin maken.

Welke macht is nu aan de Heer gegeven? Hoe wil Hij over ons heersen? Niet zoals koningen of politieke leiders in onze wereld dat doen. Hij zei immers: "Mijn rijk is niet van deze wereld." Ook zei Hij: "Jullie weten dat de leiders van de volken hen met ijzeren hand regeren. Zo moet het niet zijn bij jullie."

“**Heersen**” kan op veel manieren. In West Afrika **heerste** de ebola. Die had veel macht, want hij ontworchtte de hele samenleving en maakte veel slachtoffers. In Mexico **heerst** geweld door de oorlog tussen drugsbendes. Een vernietigende macht die de staat ontworcht en heel veel mensen de dood in jaagt.

Het kan ook anders. Gods Geest heerst “onhoorbaar, onzichtbaar, onstuitbaar aanwezig, ons hoedend en voedend en toch zo verheven”. Zo bezingen wij het. En in een lied van Oosterhuis “zo komt hij steeds met stille overmacht, en zo neemt Hij voor lief ons onvermogen”. God heerst niet met geweld, niet op spectaculaire wijze.

Hij heerst door ons mensen. Hij bezielt ons en stuurt ons door ons verlangen naar het goede, naar vrede en gerechtigheid. Als je onbevooroordeeld naar de geschiedenis kijkt kun je dat waarnemen. Het boek Handelingen, waar de eerste lezing uit genomen is, illustreert hoe de Geest Gods de eerste missionarissen zond en leidde.

Vanuit het christelijk geloof werd Europa tot een hogere beschaving gebracht. De Benedictijner en Cistercienser monniken bevorderden landbouw en veeteelt, legden dijken aan, zorgden voor zieken en armen. De middeleeuwse beschaving en cultuur zijn christelijk, dat wil zeggen vanuit een evangelische spiritualiteit gevormd. Nog een voorbeeld: binnen één eeuw hebben Frankrijk en Duitsland drie maal vernietigende oorlogen met elkaar gevoerd. De twee laatste sleepten ongeveer de hele wereld mee in de ellende. Na 1945 hebben christendemocraten, geïnspireerd door het evangelie, een begin gemaakt met de eenwording van Europa. Dat moest een sociaal Europa zijn met zorg en brood en vrede voor iedereen. Het is natuurlijk altijd mensenwerk: het is niet volmaakt. Maar wie zal ontkennen dat hier de Geest van Jezus werkzaam is, “onhoorbaar, onzichtbaar, onstuitbaar aanwezig, ons hoedend en voedend”? Als brood, bad en bed voor dakloze vluchtelingen in onze samenleving een probleem wordt raken we ver van huis.

En waaraan ontlene wij onze zorg voor elkaar, voor zwakkeren en ontheemden? Kan ook niet ieder van ons vertellen hoe hij/zij steun en troost en hoop ontvangen heeft vanwege het geloof?

Ons geloof in Jezus en de Vader is de bron. Dat bewerkt in ons een gezond gevoel voor wat goed is. En zo werkt de Geest overal ter wereld waar liefde heerst, waar gestreefd wordt naar brood en vrede voor allen, niet alleen onder christenen. Dat is ook machtsuitoefening, maar dan op Gods manier, Gods eigen manier. “Met stille overmacht..” Dat ieder van ons, iedere mens op aarde daarvoor ontvankelijk wordt.

Nijmegen, 14 mei 2015

pastor Jan Zuiker, assumptionist